

Louise Sundorf Christensens prædiken 18. søndag efter trinitatis

Taler

Louise Sundorf Christensen
Præst

Dato

19. oktober 2025

Sted

Treenighedskirken, Esbjerg

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 22, vers 34-46

- 1 I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Hvad er det største bud i loven?

- 5 På det svarer Jesus: Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.

Men der er et aber dabei, som Jesus bringer, lige efter sit første svar, nemlig: Du skal elske din næste som dig selv.

10

Det bud kender vi. Det er et ganske sympatisk bud, men i forhold til farisæernes og saddukæernes lov, så kommer buddet: "Du skal elske din næste som dig selv" på en måde som et aber dabei.

- 15 Og nu har vi ikke tysk undervisning, men jeg kan i den her forbindelse, fortælle, at "aber dabei", altså er et begreb, som man kan finde i Ordbogen over det danske sprog.

- 20 Og i Ordbogen over det danske sprog, der står at "aber dabei" indikerer en slags "uheldig eller besværlig biomstændighed ved noget".

- Og ud fra teksten, lader det sådan set også til, at farisæerne, synes at buddet: Du skal elske din næste som dig selv, da også er en uheldig eller besværlig biomstændighed, som Jesus sådan tillader sig at føje til det største og første bud i loven, altså: Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Det er det største og det første bud i den lov, farisæerne og
- 25

saddukæerne følger. Og det er på sin vis også det bud vi følger, når blot vi også husker på Jesu tilføjelse: Du skal elske din næste som dig selv.

30 For så elsker du også Gud. Og elsker du Gud, så elsker du også næsten.

Men at skulle elske næsten, det kan på en måde være mere krævende. Ja, det kan være lidt af en orker, som min søster plejer at sige, når noget forekommer besværligt og uoverskueligt.

35

For sommetider er det som om, at vi mennesker ikke tør at forvente af os selv, at vi kan. Vi tror ikke, at vi kan løfte et givent ansvar, eller har kræfterne og overskuddet til at forholde os til andre mennesker.

40 Og så er det faktisk bare lettere at gøre som farisæerne og saddukæerne. De gør nemlig ingenting overfor deres næste, for i deres lov står der ikke noget om at skulle elske næsten. De skal kun elske Gud.

Så det er faktisk bare lettere at gøre som dem. I så fald behøver man faktisk bare
45 at sætte sig ind på kirkebænken, eller gå og reflektere over Gud i sit eget stille sind. Begge dele kan gøres uden at vi behøver at beskæftige os med andre mennesker. Kirkebænken kan besøges fast hver søndag, og det endda uden en eneste interaktion med andre mennesker. Det samme gælder refleksionen over Gud, dér kan man også gå rundt i gadebilledet, uden overhovedet at se op. Uden
50 overhovedet at se den, der har brug for din hjælp, eller den, der giver dig et smil på sin vej.

Så Jesu aber dabei, du skal elske din næste som dig selv, det gør man ikke, hvis man færdes rundt på en verdensfjern måde. Da gør man det andet bud, som
55 Jesus fordrer til en uheldig og besværlig biomstændighed. Da forsøger man at komme udenom det at skulle elske andre. Og i så fald risikerer man også at være udenfor: Udenfor relationer til andre mennesker og uden den rette relation til Gud.

60 Nuvel, begge eksempler fra før om at sætte sig på kirkebænken og høre evangeliet, og det at gå og reflektere over Gud i sit eget stille sind, det kan også være det, der gør, at man forstår betydningen af buddet: Du skal elske din næste som dig selv.

Det kan ligefrem være, at man forstår, at næsten ikke kun er den man ligner. Næsten er også den, man næsten ikke har noget tilfælles med. Næsten er både gæsten og resten, altså den man gladeligt vil invitere og bruge tid med. Men næsten er også resten. Altså dem, om hvilke, man måske kunne komme til at

70 tænke: Det er en orker. Men husk da på, at det kan være, de tænker det samme om dig. Du er en orker. Alligevel skal vi elske vores næste, og alligevel skal vores næste elske os.

For det, der er med buddet: Du skal elske din næste som dig selv. Det er, at den

75 kærlighed, som Jesus fordrer, det er en kærlighed, som er upåvirket af vores begrænsede forestilling om, hvem vi skal elske og hvordan vi bør elske.

Så det største og første bud i loven: Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind, det er ikke nok.

80 Det er ikke nok, selvom man skulle tro det – for vi kan jo hurtigt dvæle ved Gud, ud fra alt det skabte. Som vi hørte i dagens første læsning af Esajas, så er Gud den, der – og her citerer jeg - troner over jordens flade, spænder himlen ud som et slør, breder den ud som et telt til at bo i. Ja, Gud var der før alt andet. Før

85 havet, himlen, jorden, dyrene og menneskene – fra ende til anden. Så vi kan hurtigt ende med kun at dvæle ved Gud, idet Guds magt er os så overlegen. Men dvæler vi kun ved Gud, da glemmer vi, hvad Gud selv vil, at vi skal gøre. Nemlig at vi også forholder os til den anden, nemlig næsten. Næsten, som vi deler liv og bolig med her. Her på jorden, her i vores tid og i de tider, der skal komme. Men

90 det kan vi glemme – og det er da sikkert også lettere, blot at rette blikket opad og forsvinde ind i tanken om Gud, nu verden er rent af lave. Så er det lettere kun at forholde sig til Gud og tro, at man så er i hans favn.

Men hvis vi kun har for øje at tro os sikre på at være i Guds favn, hvem favner vi

95 så selv?

Det er det, Jesus vil have os til at overveje med sin tilføjelse, sit aber dabei til det største og første bud i loven: Du skal elske Herren din Gud, som bliver opgraderet med: Du skal elske din næste som dig selv.

100 Farisæerne og Saddukæerne troede som sagt at det første bud var nok. Det kender vi måske også til, at folk i vores egen tid tror. At folk tror, at det er tilstrækkeligt at fremdyrke og fremelske en relation til Gud: Måske gennem

105 meditation, faste eller besøg på hellige steder. Og alt det er sikkert også fint - så
længe man ikke tror, at det er tilstrækkeligt, så man derved glemmer at elske
næsten. For du elsker kun Gud ret, hvis du elsker din næste retteligt. Ikke noget
med at se buddet: Du skal elske din næste som dig selv, som en orker. Ikke noget
110 med at forholde dig til buddet om at elske næsten som et aber dabei, der
indikerer besvær – men vær fordomsfri, åben og tolerant, fordi buddet om at
elske næsten, ikke kun tilsiges dig. Det tilsiges alle kristne til alle tider.

Og det betyder, nu og til alle tider, at lige så vel som du favner andre, så favner
andre dig. Amen.

115

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

120

Tags

18. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/louise-sundorf-christensens-praediken-18-sondag-efter-trinitatis>

125

130

135

140